

MEGJEGYZÉS DR. MAURITZ BÉLA „A MESTERSÉGES WOLLASTONITRÓL” CÍMŰ ÉSZREVÉTELÉRE.

Dr. Sz. SZATHMÁRY LÁSZLÓ-tól.

Tisztázzuk először azt a fogalmat, vajjon mi az a wollastonit. A wollastonit a kalciumnak metakovasavas sója. Akár mesterségesen előállítottról legyen szó, akár a természetben előfordulóról, mindenféleképpen metakovasavas só. Hogy kétféle módosulata van, az mit sem változtat a dolgon. Hiszen a kén több módosulatban fordulhat elő, azért senkinek sem jutott még eszébe, bármelyiket is nem kénnek tartani. Vagy ilyen a szén, szelén stb. Ez tiszta dolog.

Hogy a hatszöges formáról és nem másról van szó, azt mindenki tudja, hiszen az általam előállított wollastonit keménysége a quarcéhoz áll közel, a természetesé pedig a fluorit és apatit között van. Sőt ha dr. MAURITZ figyelmesen olvasta volna cikkemet, a következő sorokat is láthatta volna: «fizikai sajátságai, a keménység kivételével eléggé megegyeznek» stb. Tehát, hogy milyen formáról volt szó, az egy pillanatig sem lehetett kérdéses. Az általam előállított wollastonit az üveget erősen karcolja, tehát keménysége jóval az üveg keménysége fölött áll, tehát a quarcéhoz áll igen közel.

Cikkemnek célja volt összehasonlítást tenni, főleg kémiai szempontból egy természetes és egy mesterséges wollastonit között. Ezt a címben is kifejeztem. Épen ezért mindenkitől ismertnek tételiztem föl az irodalmat, mert ha azt mind fölvettem volna, ami róla eddig írásban megjelent, akkor többet fősorolhattam volna, mint a mennyit Groth: «Chemische Krystallographie» (II. Teil. 237—238. lap) című munkájában fölemlít, ahonnan MAURITZ dr. úr is adatait vette. Céltalan dolgot tehát nem végezek, mert az összehasonlításnak nem célja a szakirodalom ismertetése. Azt pedig, hogy a mesterséges wollastonitot én állítottam volna először elő, egy árva szóval sem mondtam és tiltakozom az ellen, hogy cikkembe efféle dolgot magyarázzanak.

A dolog úgy vélem tiszta, ez egyúttal végszavam is.
